

پکن استفاده آزمایشی از ارز دیجیتال دولتی را در ۴ شهر بزرگ خود آغاز می‌کند

پایان هژمونی و نظام تحریمی دلار؟

فرهیختگان چهار دهه قبل، چینی‌ها موتور اقتصادشان را چراغ خاموش روشن کردند. آنها کار کردند، رشد کردند، کپی کردند و ساختند و رشدهای اقتصادی بی‌سابقه ۱۰ درصدی را تجربه کردند. کارخانه‌های دنیا را به چین کشاندند و تکنولوژی‌های روز را آموختند و تبدیل به دومین اقتصاد دنیا شدند. این رشد بی‌سابقه اقتصادی اگر در هر کشور دیگری رخ می‌داد، تاثیر آن به‌راحتی در ادبیات جاه‌طلبانه مقامات آن کشورها قابل رویت بود، اما چینی‌ها با الگوی بی‌بدیل شان، بر سر دو مساله اتفاق نظر داشتند، یکی پرهیز از ادبیات جاه‌طلبانه و دیگری استفاده از نظم جهانی برای توسعه اقتصاد. چینی‌ها در این سال‌ها تلاش کردند در هیچ جنگی دخالت نکنند، با نظم جهانی درنیفتند و به‌جای نبرد نظامی، در سکوت، نبرد اقتصادی را پیش ببرند و پیروز این میدان باشند. بر همین اساس، برای کسانی که با چین‌شناسی داشتند، مشخص بود که خبر حذف دلار از معاملات بورس کالا در چین، چیزی بیش از یک رویاپردازی جسورانه نیست و چینی‌ها تا آن همه چیز مطمئن نباشند به این سرعت جنگ با آمریکا و اروپا آغاز نخواهند کرد. خیلی طول نکشید که رسانه‌های غربی اعلام کردند خبر حذف دلار از معاملات بازار سهام پکن غیرواقعی و کذب است چرا که هیچ اطلاعاتی رسمی در این مورد منتشر نشده است و بانک خلق چین (PBOC) -بانک مرکزی چین- هنوز هم نرخ ارز روزانه را مطابق با سیستم ارزی خود تنظیم می‌کند.

حذف دلار با ارز دیجیتال

چینی‌ها دلار را از بازار بورس خود حذف نکردند، اما براساس همان الگوی همیشگی با چراغ خاموش و در سکوت، گام‌های اساسی در این زمینه برداشته‌اند. با این وجود، چینی‌ها درگیری با اروپا و آمریکا را هنوز زود می‌دانند و براساس آنچه وزیر خارجه وقت چین به حسن روحانی گفته بود، حداقل چهار سال تا آن زمان فاصله هست. در کتاب خاطرات حسن روحانی به گفت‌وگوی خصوصی او با وزیر امورخارجه چین پیش از مذاکرات پاریس در سال ۲۰۰۴ اشاره شده است. در آن دیدار که در تهران برگزار شده است، وزیر خارجه چین با اشاره به تبادل‌ات اقتصادی با اروپا و آمریکا به روحانی گفته بود که اگر توقع دارید ما روردری آمریکا و اروپا بایستیم، ما این کار را دست کم تا ۲۰ سال دیگر نمی‌توانیم انجام دهیم. ما نیاز به دوره‌ای از آرامش داریم تا از لحاظ اقتصادی و تکنولوژیکی به اهداف خود برسیم.» دونالد ترامپ با بررسی وضعیت روبه‌رشد چین و امکان تسلط

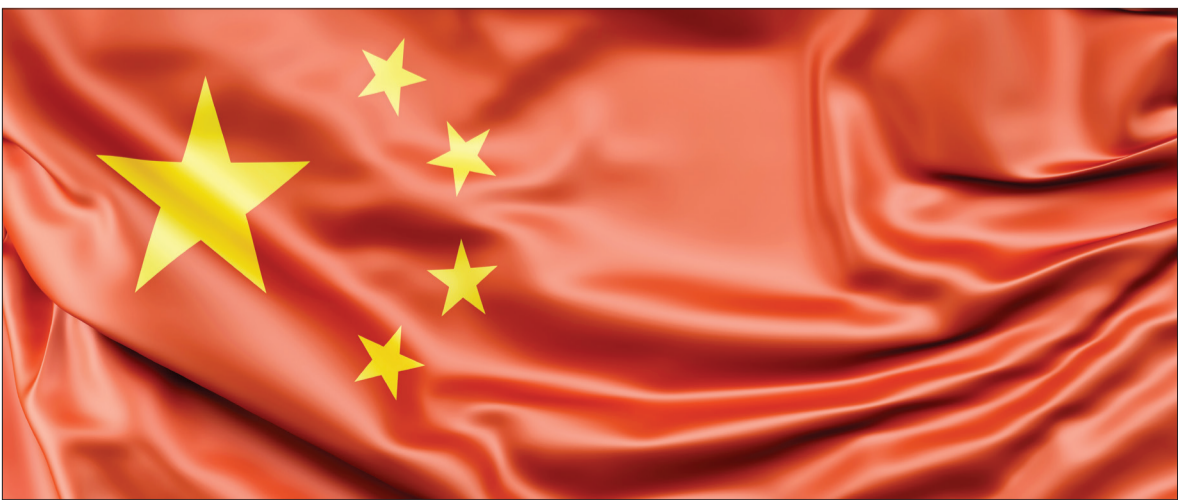
این کشور بر اقتصاد دنیا و به‌مخاطره انداختن نظم آمریکایی، جنگ تجاری بی‌سابقه‌ای را علیه پکن به‌راه انداخت تا مانع تبدیل شدن این کشور به اقتصاد برتر دنیا شود. چینی‌ها هم از ابزارهای اقتصادی خود -البته با احتیاط- استفاده کردند و درحال حاضر یک آتش‌بس دوطرفه بین دو کشور حکمفرماست. اما چینی‌ها برنامه‌های توسعه‌طلبانه خود را آن هم در دورانی که بسیاری از اندیشمندان و تحلیلگران آن را دوره افول آمریکا می‌خوانند، کنار نگذاشته و می‌خواهند سلطه دلار بر بازار دنیا را به چالش بکشند. چین در این حوزه، دو دستور کار دارد؛ یکی استفاده از یوان در تجارت بین‌المللی به جای دلار و دیگری استفاده از ارز دیجیتال. گفته شده چین به‌دنبال آن است که استفاده از دلار را در تجارت بین‌المللی خود تا سال ۲۰۲۱ میلادی متوقف کند. اگر این اتفاق بیفتد با توجه به حجم صادرات چین، ارزی که بها و ارزش کالاها و خدمات را تعیین می‌کند، نه دلار آمریکا بلکه یوان چین است. چین اعلام کرده است بیش از ۶۰ کشور و منطقه در سراسر جهان برای معاملات

تجاری خود از ارز یوان (پول ملی چین) استفاده می‌کنند. البته این بدان معنا نیست که چین بخواهد یک درگیری بین یوان و دلار شکل بدهد چرا که چین و ایالات متحده در فوریه ۲۰۲۰ یک توافقنامه تجاری امضا کردند که حاوی ماده‌ای بود که چین را از ارزش رقابتی یوان ممنوع می‌کرد. به همین دلیل می‌توان گفت که فعلا درگیر شدن یوان با دلار آمریکا پس از امضای توافقنامه تجاری تقریبا غیرممکن است. اما اقدام دیگر پکن، استفاده از ارز دیجیتالی است. براساس گزارش‌ها، بانک خلق چین تحقیق درباره توسعه پول دیجیتال خود را در سال ۲۰۱۴ آغاز کرد و شورای کشور در سال ۲۰۱۷ با اجرای این برنامه موافقت کرد. در چند ماه گذشته اما بانک مرکزی چین روند توسعه ارز دیجیتال حکومتی موسوم به «یوان الکترونیکی» یا e-CMB را سرعت بخشیده است. رسانه‌های چینی گزارش داده‌اند که پکن از هفته آینده استفاده آزمایشی از ارز دیجیتال دولتی را در چهار شهر بزرگ خود آغاز خواهد کرد. بنابه گزارش رسانه‌های داخلی چین، استفاده آزمایشی

سلاح‌های راهبردی و ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای قرارداد دارد. این دو کشور همچنین دو واردکننده بزرگ کالاهای تولیدی ترکیه هستند و هرگونه اختلال در روابط با آنها می‌تواند به نابودی صدها هزار شغل در این کشور منجر شود. به‌جز این موارد، ترکیه خود نیز به تهدید تحریم مواجه شده است. ترکیه پس از بررسی سرخ‌های کودتای سال ۲۰۱۶ در این کشور متوجه وجود طرف‌های غربی در این توطئه شده و بر همین اساس سعی کرد برای واکنش به این اقدام به میزانی از محور غربی و ناتو فاصله بگیرد. اما مقابله اقتصادی غرب با این کشور که در برهه‌ای لیر را با سقوط آزاد مواجه کرد باعث شد آنکارا در اقدامی سطح بالاتر به‌سمت کنار گذاشتن بیشتر دلار حرکت کند. ترکیه تاکنون حذف دلار بر پایه پیمان‌های پولی دوجانبه را تاکنون در روابط تجاری با کشورهایمانند چین، روسیه، قطر و ایران تجربه کرده است. نخستین ردیای یوان در مبادلات تجاری ترکیه با چین در سال ۲۰۱۸ دیده شد. ترکیه که آن زمان برسر آزادسازی یک کشیش آمریکایی متهم به جاسوسی تحت‌فشار بود، رسماً اعلام کرد درحال دریافت وامی از یکن در قالب یوان، نه دلار است. این نخستین استفاده ترکیه از یوان بود که باعث شد بخشی از مبادلات تجاری خود با چین را در قالب پولی یوان انجام دهد. در همین سال توافقات دیگری نیز میان دو کشور صورت گرفت که براساس آن ترکیه و چین توافق کردند در تجارت دوجانبه از یوان به‌عنوان پول ملی چین و لیره به‌عنوان پول ترکیه استفاده شود. ترکیه در سال ۲۰۱۸ با چین برای ساخت سه نیروگاه هسته‌ای به توافقی اولیه دست یافت و قرار شد هزینه این سه پروژه پرداخت شود. به‌جز امور حساس نظامی و تکنولوژیک که مورد اختلال آمریکا قرار می‌گیرد و ترکیه باید برای گریز از آن به‌سمت ارز غیردلاری می‌رفت دلیل دیگری نیز باعث کشیده شدن ترکیه به یوان شد. این دلیل جذب گردشگران انبوه چینی بود که در پرداخت‌های خود اغلب از یوان استفاده می‌کردند. طبق یکی از توافقات میان دو کشور، گردشگران چینی با استفاده از خدمات ایلپیکشن چینی وی‌چت، از خدمات گردشگری ترکیه استفاده کرده و هزینه‌های خود را با پول ملی یوان چین می‌پردازند.

چین-ایران

ایران طی دو دهه گذشته شاهد اعمال شدیدترین رژیم‌های تحریمی تاریخ ازسوی کشورهای غربی به رهبری آمریکا بوده است. تهران در ابتدای تحریم‌های هسته‌ای سعی داشت با استفاده از تاکتیک دور زدن تحریم‌ها همچنان از سیستم مالی دلار استفاده

سلاح‌های راهبردی و ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای قرارداد دارد. این دو کشور همچنین دو واردکننده بزرگ کالاهای تولیدی ترکیه هستند و هرگونه اختلال در روابط با آنها می‌تواند به نابودی صدها هزار شغل در این کشور منجر شود. به‌جز این موارد، ترکیه خود نیز به تهدید تحریم مواجه شده است. ترکیه پس از بررسی سرخ‌های کودتای سال ۲۰۱۶ در این کشور متوجه وجود طرف‌های غربی در این توطئه شده و بر همین اساس سعی کرد برای واکنش به این اقدام به میزانی از محور غربی و ناتو فاصله بگیرد. اما مقابله اقتصادی غرب با این کشور که در برهه‌ای لیر را با سقوط آزاد مواجه کرد باعث شد آنکارا در اقدامی سطح بالاتر به‌سمت کنار گذاشتن بیشتر دلار حرکت کند. ترکیه تاکنون حذف دلار بر پایه پیمان‌های پولی دوجانبه را تاکنون در روابط تجاری با کشورهایمانند چین، روسیه، قطر و ایران تجربه کرده است. نخستین ردیای یوان در مبادلات تجاری ترکیه با چین در سال ۲۰۱۸ دیده شد. ترکیه که آن زمان برسر آزادسازی یک کشیش آمریکایی متهم به جاسوسی تحت‌فشار بود، رسماً اعلام کرد درحال دریافت وامی از یکن در قالب یوان، نه دلار است. این نخستین استفاده ترکیه از یوان بود که باعث شد بخشی از مبادلات تجاری خود با چین را در قالب پولی یوان انجام دهد. در همین سال توافقات دیگری نیز میان دو کشور صورت گرفت که براساس آن ترکیه و چین توافق کردند در تجارت دوجانبه از یوان به‌عنوان پول ملی چین و لیره به‌عنوان پول ترکیه استفاده شود. ترکیه در سال ۲۰۱۸ با چین برای ساخت سه نیروگاه هسته‌ای به توافقی اولیه دست یافت و قرار شد هزینه این سه پروژه پرداخت شود. به‌جز امور حساس نظامی و تکنولوژیک که مورد اختلال آمریکا قرار می‌گیرد و ترکیه باید برای گریز از آن به‌سمت ارز غیردلاری می‌رفت دلیل دیگری نیز باعث کشیده شدن ترکیه به یوان شد. این دلیل جذب گردشگران انبوه چینی بود که در پرداخت‌های خود اغلب از یوان استفاده می‌کردند. طبق یکی از توافقات میان دو کشور، گردشگران چینی با استفاده از خدمات ایلپیکشن چینی وی‌چت، از خدمات گردشگری ترکیه استفاده کرده و هزینه‌های خود را با پول ملی یوان چین می‌پردازند.

کند اما طولانی شدن زمان اعمال تحریم‌ها، این کشور را به فکر استفاده از راه‌های بهتری انداخت. دریافت ارزهای محلی از خریداران نفت ایران، انعقاد پیمان‌های دوجانبه با شرکای تجاری و استفاده از فلزات گرانبها در تعاملات اقتصادی راهکارهای تهران برای مقابله با تحریم‌های دلاری بوده‌اند. ایران در سال‌های اخیر مورد نخست را در فروش نفت خود به سه کشور بزرگ امتحان کرده است. فروش نفت به چین با یوان، فروش نفت به هند با روپیه، و یورو و انتقال نفت به روسیه درقبال دریافت روبل، یورو ازجمله این اقدامات بوده است. در حوزه پیمان‌های پولی ایران توافقاتی با چندین کشور داشته است اما دو نمونه برجسته آن پیمان‌های پولی با پاکستان و ترکیه بوده اما تاکنون تنها مورد دو عملی شده است. در حوزه سوم نیز تهران در سالینا پیش پرداخت طلا و فلزات گرانبها را با کشورهایمانند امارات و ترکیه پیگیری کرده و در سال‌های اخیر ونزولان نیز به آن افزوده شده است. ایران درقبال صدور کالاهای فنی و مهندسی به ونزولان در حوزه‌های نفت، برق و معادن از گذشته بزرگ‌ترین شرک گرانبها شامل طلا دریافت می‌کند. ایران از اواخر سال گذشته میلادی برای واردات کالا از چین به‌طور کامل از یوان استفاده می‌کند. تهران همچنین به برخی از طرف‌های تجاری خود همانند مالزی اعلام کرده از این پس در تعاملات تجاری و بانکی با این کشور از یوان یا حتی بن استفاده خواهد کرد.

چین-پاکستان

سال ۲۰۱۸ بانک مرکزی پاکستان اعلام کرد از این پس یوان مانند ارزهای دیگر مانند دلار، یورو و این ژاپن می‌تواند در مبادلات تجاری مورد استفاده قرار گیرد. پکن در سالینا گذشته بزرگ‌ترین شرک اقتصادی اسلام‌آباد بوده و در راستای طرح «یک کمربند، یک جاده» قرار است طی پروژه‌هایی به ارزش ۴۶ میلیارد دلار در پاکستان سرمایه‌گذاری کند که پس از تکمیل باعث شکوفایی بیشتر روابط میان دو کشور می‌شود. هم‌اکنون حداقل ۲۲ پروژه بزرگ بین پاکستان و چین درحال انجام است که باعث تراکش ماهانه میلیون‌ها دلار بین دو کشور می‌شود. استفاده از یوان برای پیگیری این طرح‌ها اثرگذاری دلار را در پاکستان به‌شدت کاهش می‌دهد.

چین-عراق

پس از حمله آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳، بانک مرکزی عراق یک حساب در بانک مرکزی آمریکا (فدرال رزرو) ایجاد کرد. برپایه قطعنامه ۱۴۸۳ سازمان ملل که پایان‌دهنده تحریم‌های جهانی ضدصنعت نفت عراق بود، تمام درآمدهای نفتی عراق باید به حساب یادشده در بانک مرکزی آمریکا واریز شوند. بغداد مجبور است از مجرای این حساب، پرداخت‌های مالی خود را انجام دهد. این حساب به‌عنوان ابزاری در دست آمریکااست و واشنگتن از آن برای اعمال فشار و جلوگیری از قراردادهای دولت بغداد استفاده می‌کند. به همین دلیل دولت عراق در زمان نخست‌وزیری عادل عبدالمهدی به‌سمت دور زدن استفاده از دلار از طریق قرارداد با چین رفت. در این قرارداد اساسا پولی رد و بدل نمی‌شود. پکن برای بغداد در چین یک حساب نفتی باز می‌کند که براین اساس عراق پس از آنکه نفت به این حساب واریز کرد، اقدام به خرید از شرکت‌های چینی می‌کند و دولت این کشور به‌اندازه موجودی حساب نفتی، تعهدات عراق به شرکت‌های چینی را با یوان پرداخت می‌کند. عراق از این طریق بدون آنکه دلاری در کار باشد تسلط آمریکا بر مبادلات تجاری خود را بی‌اثر می‌کند. یکی از اصلی‌ترین دلایل آشوب‌های اخیر عراق که واشنگتن نیز در آن دخالت داشت این قرارداد است. بغداد با قرارداد خود با چین به‌دنبال بازسازی گسترده زیرساخت‌های خود است که در درگیری‌های ۴۰ سال اخیر این کشور تخریب شده‌اند. بغداد همچنین به‌دنبال خرید سلاح از کشورهایمانند روسیه، چین و اوکراین با پرداخت مستقیم نفت است. زیرا واشنگتن با اعمال نفوذ مانع خریدهای تسلیحاتی گسترده توسط عراق بوده است.

چین-ونزولان

ونزولان بزرگ‌ترین دارنده نفت در جهان است اما به‌دلیل مخالفت‌های آمریکا با تحریم این کشور، التهابات داخلی، احتمال کودتا و خطر جنگ مواجه است. تمامی خطرات ذکرشده به‌نوعی با دلار مرتبط هستند. انسداد خطوط مالی ونزولان توسط آمریکا باعث کاهش شدید نرخ ارز داخلی، افزایش ناراضیاتی مردمی، سوءاستفاده دشمنان و تضعیف این کشور شده است. کاراکاس به همین دلیل اقداماتی را برای استفاده از ارزهای جایگزین برای فروش نفت خود و همچنین خریدهای بین‌المللی انجام داده است. ارز دیجیتالی «پترو» یکی از این اقدامات بوده است. پشتوانه فیزیکی این ارز نفت، گاز، طلا و العاس‌های ونزولاست. راهکار دیگر ونزولان فروش بخشی از نفت تولیدی خود با یوان است. شرکت ملی نفت ونزولان (PDVSA) سال گذشته میلادی اعلام کرد با هدف مقابله با تحریم‌های آمریکا معاملات خود را با مشتریان چینی بر پایه یوان انجام می‌دهد. انجام معامله بر پایه یوان باعث می‌شود کاراکاس بتواند با کاهش فشارهای آمریکا به مبادلات تجاری خود با چین ادامه دهد. سال ۲۰۱۹ بانک مرکزی این کشور که دارای حسابی قدیمی با موجودی ۷۰۰ میلیون یوان در چین بود سعی کرد از این حساب به‌عنوان پشتوانه شرکت‌های ونزولایی استفاده کند. ونزولان چنین روابطی را با روسیه نیز در دستورکار خود دارد و برای واردات کالاهای زیرساختی و سلاح از این کشور به‌سویفت روسی پیوسته است. استفاده از فلزات گرانبها در مبادلات جهانی دیگر حربه کاراکاس برای دور زدن تحریم‌ها بوده است. ترکیه که در سال‌های اخیر به یکی از شرکای بزرگ تجاری ونزولان تبدیل شده و کالاهای اساسی این کشور را تأمین می‌کند به‌جای دلار دست به دریافت طلا از این کشور می‌زند. عمده محصولات وارداتی چینی منبتی بر دلار باشد. حرکت روسیه به سمت دلارزدایی، مرواریدها، جواهرات مصنوعی، سکه و همچنین سوخت‌های معدنی هستند.

چین-ترکیه

بسیاری از شرکای تجاری ترکیه که روابط آنکارا با آنها به‌نوعی امنیتی نیز تعریف می‌شود مورد تحریم‌های غرب قرار دارند. چین، روسیه، ایران و ونزولان به‌عنوان کشورهایی هستند که مقصد صادراتی و وارداتی بسیاری از کالاهای ترکیه به حساب می‌آیند. روابط ترکیه با روسیه و ایران وابسته به انرژی و نگرانی‌های امنیتی ترکیه نیز است. آنکارا بخش اعظم گاز و نیز نفت خود را از این دو کشور وارد می‌کند و با روسیه در موارد بسیار مهمی همانند خرید

همه چیز به‌جز دلار

بانک مرکزی چین سال گذشته اعلام کرد یوان به‌تدریج درحال تبدیل شدن به یک ارز بین‌المللی کامل است. در سال ۲۰۱۶، از یوان در بخش‌های مرزی چین برای مبادلات تجاری به‌میزان هزار و ۴۹۰ میلیارد دلار استفاده شده است. اتحادیه اروپا ۵۰۰ میلیون یورو از پول‌های خود را به‌صورت یوان مورد مبادلات تجاری قرار می‌دهد. علاوه بر این نزدیک به ۳۰۰ هزار شرکت در داخل چین برای بسیاری از مبادلات تجاری خارجی خود از یوان استفاده می‌کنند. توسعه استفاده از ارزهای دیگر به‌جای دلار و به‌ویژه یوان، پس از تحریم‌های بی‌ضابطه آمریکا علیه چین و سایر کشورها توسعه پیدا کرده است. در حال حاضر ۷۲ درصد معاملات تجاری اتحادیه اقتصادی اوراسیا بدون دلار انجام می‌شود؛ ایران، روسیه، ترکیه، پاکستان و عراق بخشی از تبادل‌ات تجاری بین‌المللی خود را با ارزهای غیردلاری انجام می‌دهند، پیش‌بینی می‌شود بریکس گروهی به‌رهبری قدرت‌های اقتصادی نوظهور (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) نیز به توافقتامه حذف دلار بپیوندد. در ادامه به بررسی چند کشوری که مبادلات تجاری خود را با یوان یا هر ارز دیگری غیر از دلار انجام می‌دهند، پرداخته شده است.

چین-روسیه

روسیه به‌دلیل درگیری ژئوپولیتیک با محور اروپا-آمریکا یکی از اصلی‌ترین کشورهای است که تحت‌فشار بلوک غرب قرار دارد. استفاده واشنگتن از تسلطش بر بازارهای مالی جهان برای فشار بر مسکو باعث شده کاخ کرملین به‌دنبال ابزارهایی برای دور زدن سیستم‌های مالی جهانی منبتی بر دلار باشد. حرکت روسیه به سمت دلارزدایی از روابط اقتصادی دلایی دارد که به این شرح است: ۱. روسیه در سال ۲۰۱۴ پس از توطئه غرب در اوکراین و سقوط دولت قانونی کیف‌فرد در این کشور با محور متحدان غرب وارد درگیری‌های سیاسی-نظامی شد و به همین دلیل از همان سال مورد تحریم‌های شدید قرار گرفت. تاثیرات این تحریم درکنار کاهش قیمت نفت باعث شد مسکو اصلاحات اقتصادی جدیدی را به اجرا دریاورد که یکی از فازهای اصلی آن جدایی از سیستم مالی غربی است، ۲. تهدید غرب به تحریم روسیه از سیستم‌های مالی مانند سویفت، مسکو را به‌سمت طراحی و راه‌اندازی یک سیستم پرداخت داخلی به‌عنوان جایگزینی برای سویفت، ویزا و مسترکارت سوق داد و ۳. تحریم شرکت‌های تسلیحاتی روسیه و خریداران سلاح از این کشور باعث شده مسکو و طرف‌های خریدار سلاح‌های روسیه برای پرداخت هزینه تسلیحات مبادله‌شده به سمت دور زدن دلار و استفاده از ارزهای داخلی بروند. بر همین اساس، آنتون سیلوانف، وزیر دارایی روسیه سال گذشته در حاشیه اجلاس صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی اعلام کرد کشورش به‌منظور دوری بیشتر از دلار آمریکا قصد دارد از یوان و یورو به‌عنوان ارزهایی برای اوراق قرضه اروپا در سال ۲۰۲۰ استفاده کند. او همچنین دراین‌باره گفت روسیه پس از تحریم‌های آمریکا در چند سال اخیر درحال ایجاد زیرساخت‌هایی برای استفاده از ارز چین برای وام‌گیری بوده است. روسیه و چین دو کشور از سال ۲۰۱۷ برای استفاده از یوان در برخی حوزه‌های اقتصادی به توافق رسیدند. در سال‌های گذشته ۱۴ درصد پرداخت‌های بین روسیه و چین برحسب یوان و حدود ۸ درصد برحسب روبل بوده است. روسیه بزرگ‌ترین دارنده ذخایر ارزی یوان در جهان است. یوان پس از یورو، دلار و ین به‌عنوان چهارمین ارز برتر در ذخایر بانک مرکزی روسیه محسوب می‌شود. روند دلارزدایی در ذخایر ارزی روسیه به‌حدی بوده که طی سه‌سال اخیر سهم دلار از نزدیک به ۵۰ درصد به حدود ۲۰ درصد رسیده است. بانک مرکزی روسیه تنها در شش‌ماهه نخست سال ۲۰۱۸، ۱۰۰ میلیارد دلار از ذخایر خود را به ارزهای دیگری همچون یورو، یوان چین و ین ژاپن تبدیل کرد.